

[Indenrigsministeren.]

lige hygiejne, og jeg har derfor fundet det naturligt at drøfte med hygiejnekommisjonen og med sundhedsstyrelsen det rejste spørgsmål, idet jeg måtte ønske en koordinering og ikke en overlappning. Men jeg vil gerne gentage, at jeg finder problemet meget væsentligt, og jeg er på forhånd sympatisk indstillet over for at følge Ingeniørforeningens forslag. Jeg finder det meget anerkendelsesværdigt, at Ingeniørforeningen har rejst spørgsmålet og deler ganske foreningens interesse i det.

Lis Groes: Jeg vil gerne takke ministeren for, at han trods manglende stemme kom med et så positivt svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Høugaard* til ministeren for offentlige arbejder:

„Har ministeren planer om hjælp for den fredløse cyklist?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er fremsat for at fremme en undersøgelse af og en beslutning om cyklistens placering i fremtidens trafik samt for at få en drøftelse af, hvilke muligheder der findes for øgede sikkerhedsforanstaltninger på vejudbygningens område.

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Svend Høugaard: Der var engang i de gode gamle dage, at Danmark var cyklernes land; cyklen blev anvendt af flertallet i befolkningen som transportmiddel til arbejdspladsen, af husmødrene på indkøb, af børnene på vej til skole og af alle aldersklasser som et stilfærdigt middel til befordring ud i naturen, en befordring, hvorunder det tilmed var muligt at høre fuglesang.

Forholdene har ændret sig. Nu har de fleste med eller uden afbetalingssystem købt sig motor med fra få til flere hundrede hestekræfter og fylder gader og veje op, så de tilbageblevne cyklister jages hele året og er blandt de store ofre for trafikdøden.

Jeg er naturligvis helt klar over, at udviklingen går cyklisterne imod. Flere og flere ønsker sig gaspedaler at trampe i fremfor dem, der koster sved, og forfærdelig travlt har vi jo alle sammen. Men alligevel er cyklen stadig meget brugt, og den vil antagelig blive det mere igen, efterhånden som pladsforholdene på vejene og især parkeringen bliver for vanskelig. Dertil kommer, at en stor gruppe i befolkningen, nemlig børnene, er henvist til at benytte cyklen, hvis de skal ene af sted. Mange forældre tænker med ængstelse på vejen til skole uden cykelstier, for slet ikke at tale om den meget velbegrundede angst, der kan opstå, hvis man er gået med til, at børnene får en længere cykletur rundt i Danmarks land.

Cyklen er et billigt og meget demokratisk befordringsmiddel; den fylder relativt lidt og er let at parkere, den er velgørende fri for støj og lugt — kommer ikke ind under problemet fra før — og den giver sund og styrkende motion; den er i virkeligheden det ideelle befordringsmiddel for folk i alle aldre, som ønsker at tage friluftslivets glæder og sundhed med. Ja, selv ministre benytter jo cyklen på Europas landeveje i sommerferien.

Der kan derfor være grund til med den senere tids vejudbygning at spørge: må cyklisten overhovedet have lov til at være her og i så tilfælde hvor? Jeg er helt klar over opgavens sværhedsgrad og over de økonomiske konsekvenser i forbindelse med opgavens løsning. Det er også rigtigt, at cyklisten ikke som benzinførbrugeren giver tilskud til vejfonden; men på den anden side forekommer det mig, at ikke mindst bilisten må være interesseret i at slippe for det mareridt, det er at have cyklisten på landevejens kørebane en mørk regnfuld aften.

Jeg har stillet mit spørgsmål, fordi jeg mener, tiden er inde til, at vi beslutter, om vi i fremtidens Danmark vil levne cyklisten en plads i trafikken. Vil vi det, er tiden også inde til, at vi følger den gode vilje op med handling.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Den ærede spørger hr. Svend Høugaard begyndte jo sin utredning som H. C. Andersen sine eventyr, og man må nok sige,